

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a dr. Molnár Gyula ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Tüske Gábor ügyvéd által képviselt **alperes** ellen vételár megfizetése iránt indított perében a Zala Megyei Bíróság 2009. július 8. napján meghozott 4.G.40.043/2009/12. számú ítélete ellen az alperes által 18. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 250.000,- (Kettőszázötvenezer) Ft másodfokú perköltséget, viselje továbbá a fellebbezéssel felmerült költségeit.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság - a felperes kereseti kérelmének helyt adva - kötelezte az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül vételár címén fizessen meg a felperesnek 17.371.922,-Ft összeget és ezen összeg 2008. október 1.napjától számított, a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett egyes naptári féléveket megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt mértékű kamatát, továbbá 500.000,-Ft ügyvédi munkadíjat és 900.000,-Ft összegű illetéket. Úgy rendelkezett, hogy felmerült költségeit az alperes maga viseli.

Indokolása szerint a peres felek között a Ptk. 379. §. (1) bekezdése szerinti szállítási szerződés jött létre, amely alapján az alperes az általa megrendelt és átvett, a felperes által leszállított és leszámlázott táp ellenértékét - a kereseti kérelemben előadottak szerint - a felperes részére megfizetni köteles.

Nem fogadta el az elsőfokú bíróság az alperes azon védekezését, miszerint a felperessel jogviszonyban nem állt, a táp megrendelésére az "A" Zrt., mint megrendelő a "B", mint beszállító és az alperes, mint kezes között 2008. január 1. napján létrejött mezőgazdasági termékértékesítési szerződés, illetőleg az ugyanekkor kelt termelésfinanszírozási szerződés keretein belül került sor. Ennek alapján ugyanis az "A" Zrt., mint megrendelő kötelezettsége

volt az előnevelt pulykák termelő alperes részére történő átadása, illetőleg a felneveléshez szükséges táp megelőlegezése, míg a "B", mint beszállító - akinek teljesítéséért az alperes, mint készfizető kezes kötelezettséget vállalt - kötelezettsége volt a pulykák átadása, az állomány felnevelése és az "A" Zrt. részére történő értékesítése. A pulykaállomány felnevelése a szerződésben kezesi pozícióban szereplő termelők feladata volt. A táp - a termelők, köztük alperes részére történő - megelőlegezése úgy történt, hogy a termelők az "A" Zrt. által kijelölt cégtől, köztük felperestől is megrendelték a tápot. A takarmányértékesítő cég pedig az "A" Zrt. felé számlázott, aki a tápköltséget a pulykák részére történő értékesítését követően a termelőnek fizetendő vételárból levonta.

Az elsőfokú bíróság az alperes fenti előadását - miszerint a rendelést a 2008. január 1-én kelt szerződések kereti közt adta le a felperesnek - "C" és "D" tanúvallomása alapján nem fogadta el. Ugyanis a tanúk előadták, hogy az "A" Zrt. likviditási gondjai miatt a termelők, a felperes képviselői, továbbá "D" a "B" elnöke közösen állapodtak meg abban, hogy 2008. május közepét követően a termelők a felperesi takarmánykereskedő cégtől közvetlenül rendelik meg a takarmányt úgy, hogy azt felperes feléjük közvetlenül számlázza, majd a termelők az "A" Zrt. megrendelővel történő elszámolást követően egyenlítik ki a felperes felé a számlákat. Az "A" Zrt. ugyanis a takarmányt megelőlegezni a továbbiakban - szerződéses kötelezettsége ellenére - nem képes. A megbeszélésen a felperes vállalkozásának pénzügyi vezetését is végző édesapja "E" is jelen volt. Alperes tehát a fentiek tudatában rendelte meg a takarmányt a felperestől, illetőleg fogadta be az általa kibocsátott számlákat.

Alperes a számlák ellenértékét a felperes részére nem fizette meg.

Tényként állapította meg azt is az elsőfokú bíróság, hogy az alperes és az "A" Zrt. között a pulykák leadását követően az elszámolás nem történt meg.

Az ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel annak megváltoztatását és a felperes perköltségben marasztalását kérve. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság külön-külön és összességében is helytelenül értékelte a bizonyítékokat, aránytalanul nagy bizonyító erőt tulajdonítva "D" és "C" nyilatkozatainak, akik közül "D" korábban, "C" pedig meghallgatásakor is felperesi alkalmazott volt. Az elsőfokú eljárásban előadottakkal egyezően továbbra is állította, hogy az alperes a felperes által kibocsátott számlákat nem kapta meg. Állította továbbá, hogy a táp megrendelésére a 2008. január 1. napján létrejött termékértékesítési, illetőleg termelésfinanszírozási szerződések keretein belül került sor.

A felperes ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és alperesnek másodfokú perköltségben történő marasztalását kérte.

Fellebbezési ellenkérelmében a felperes élesen elhatárolta egymástól a 2008. május 17-ét megelőzően, illetőleg azt követően a tápmegrendelés alapjául szolgáló szerződéses viszonyokat. 2008. május közepéig ugyanis a táp alperes részéről történő megrendelése és a felperes részéről történő leszállítása az "A" Zrt. és a "B", valamint termelők, mint kezesek közt létrejött szerződésrendszeren alapult. A felperes ekkor az "A" Zrt. és a felperes közt heti gyakorisággal létrejött szállítási szerződések alapján szállította a megrendelt

tápmennyiséget a felhasználókhöz. Ennek ellenértékének a megfizetésére az "A" Zrt. volt köteles. 2008. május második felétől kezdődően azonban a korábbi finanszírozási rend az "A" Zrt. likviditási gondjai miatt megváltozott. Ezt követően a felperes és a termelők, köztük alperes között közvetlenül létrejött szállítási szerződések alapján számlázta a felperes a kiszállított tápmennyiséget.

Hivatkozott továbbá a felperes arra, hogy az alperesi szülők a vállalkozás tevékeny részesei, a címükre küldött számlák a felpereshez nem érkeztek vissza, így nyilvánvalóan alperes azokat átvette és befogadta. A számlákat csatolt követően vitatta, miután az "A" Zrt.-vel a pályák leadását követően sem történt meg az elszámolás.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az ítélet tábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta, helyes tényállást állapított meg, az abból levont jogi következtetéseivel az ítélet tábla egyetért.

A fellebbezésben írtakra tekintettel az ítélet tábla kiemeli, hogy az Agrárkamara épületében tartott gyűlésen maga "D" a "B" - mint a 2008. január 1-ei szerződések beszállítója - elnöke tájékoztatta a termelőket a megrendelő likviditási gondjai miatt megváltozott finanszírozási rendről. Ezen nyilatkozat akként értékelhető, hogy a "B", amelynek a termelők, köztük alperes is tagja volt, a 2008. január 1-én kelt termelésfinanszírozási szerződés jogosultjaként tudomásul veszi, hogy a megrendelő az "A" Zrt. a szerződés 2. és 4. pontjában vállalt kötelezettségének nem tud eleget tenni. Alperes tehát azért nem hivatkozhat alappal arra, hogy a táp megrendelésére a 2008. január 1-én kelt szerződésben eredetileg meghatározott feltételek szerint került sor, mert a szerződő felek akaratából a szerződés kérdéses pontjai ezzel a tartalommal módosultak. Egyetértett az ítélet tábla az elsőfokú bíróság azon álláspontjával is, miszerint - a felperes által becsatolt postakönyvek alapján - bizonyítottnak tekintette a felperesi számlák alperes általi átvételének és befogadásának tényét is.

Alperes tehát az "A" Zrt. előfinanszírozása megszűnésének tudatában rendelte meg a tápot a felperestől, vette át az árut és fogadta be a számlákat. Így megállapítható az, hogy a felek között a Ptk. 379. §. (1) bekezdése szerinti szállítási szerződés jött létre, amely alapján az alperes az átvett táp ellenértékének megfizetésére köteles.

A fentiekre tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét, annak helyes indokaira tekintettel a Pp. 254. §. (3) bekezdése alapján hagyta helyben.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, így az ítélet tábla a Pp. 78. §. (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet alapján megállapított összegű, ügyvédi munkadíjból álló perköltség felperes részére való megfizetésére.

Győr, 2010. október 13. napján

Dr. Zámbo Tamás sk. Dr. Menyhárdné dr. Sarmon Hedvig sk. Dr. Maurer Ádám sk.
a tanács elnöke előadó bíró bíró

A kiadmány hiteléül:

Kiadó: